09/10/2020

“Η πανδημία του Κορωνοϊού και η επιδημία του ασώτου υιού”

/ Επικαιρότητα

Με τον Παρακλητικό Κανόνα των Αγίων Αναργύρων, άρχισαν οι απογευματινές ενοριακές, εορταστικές, εκδηλώσεις «ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2020», της 6ης ημέρας στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ομωνύμου Δήμου. Ακολούθησε ομιλία με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γρεβενών κ. Δαβίδ και θέμα: “Η πανδημία του Κορωνοϊού και η επιδημία του ασώτου υιού”.

Ο Σεβασμιώτατος, στην αρχή της ομιλίας του, είπε: “Με την ευκαιρία της δοκιμασίας, του πειρασμού και ταλαιπωρίας της πανδημίας, παίρνουμε αφορμή για προβληματισμό και περισυλλογή. Η καραντίνα μας βοήθησε να κλειστούμε στους εαυτούς μας και να “ψαχτούμε”. Κλειστήκαμε στα σπίτια μας για να προστατεύσουμε το σώμα μας, τη σωματική υγεία. Κλεινόμαστε άραγε στον εαυτό

μας, μπαίνουμε καμμιά φορά σε “πνευματική καραντίνα” για να προστατεύσουμε τη ψυχική μας υγεία; Η περικοπή του ασώτου υιού είναι μια καλή αφορμή προβληματισμού και ενδοσκόπησης, για να βρούμε το δρόμο της σωτηρίας μας, που δεν είναι άλλος από τη μετάνοια ”.

Στη συνέχεια είπε: “Οι Πατέρες για την παραβολή του ασώτου λένε χαρακτηριστικά ότι αν χάνονταν όλα τα βιβλία της Καινής Διαθήκης και έμενε μόνο αυτή η περικοπή, είναι αρκετή και ικανή να αναπληρώσει όλη την Καινή Διαθήκη. Κύριος βοηθός για την κατανόηση της, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος που την αναλύει πολύ ωραία, ξεφεύγοντας από την γρήγορη και επιφανειακή ανάλυση που κάνουμε εμείς οι άνθρωποι. Το νόημά της είναι η αγάπη του Θεού και η μετάνοια του ανθρώπου. Ας δούμε στη ζωή μας αυτές τις δύο πνευματικές καταστάσεις, πως βιώνονται από τον σημερινό χριστιανό.

Νοιώθουμε την αγάπη του Θεού; Πως φανερώνεται στον άνθρωπο; Με την ουσία της ενανθρώπησης του Υιού Του. Ο Χριστός γίνεται άνθρωπος, για να γίνει ο άνθρωπος “Ζώον Θεούμενον”. Ο πατέρας αγαπάει και του δύο γιους του, τον έναν τον φαινομενικά άσωτο, τον συγχωρεί και τον δέχεται, τον άλλον τον πραγματικά άσωτο, γιατί δεν είχε αγάπη, τον προλαβαίνει, τον καλύπτει με την αρχοντική αγάπη, γι’ αυτό και μιλάει μαζί του και τον παρακαλεί να μπει στο σπίτι, τον συγχωρεί κι αυτόν και τον αγκαλιάζει. Ο Θεός αγαπά χωρίς όρους και όρια και με σεβαστική ελευθερία μοιράζει την περιουσία του και ας είναι άσωτος. Η αγάπη του Θεού πατέρα είναι πρότυπο για τον άνθρωπο πώς να αγαπά. Τα στοιχεία της πραγματικής αγάπης μέσα από την παραβολή είναι ο σεβασμός, η κατανόηση, η εκτίμηση. Σέβεται την ελευθερία του παιδιού του που απαιτεί, κατανοεί την επιθυμία του και εκτιμά την επιστροφή του. Η αγάπη του Θεού είναι ουρανός για να πετάμε, αλλά επίσης οξυγόνο για να αναπνέουμε και να ζούμε. Είναι μεγάλη υπόθεση να νοιώθουμε την αγάπη του Θεού και να αγωνιζόμαστε να ανταποκριθούμε σ’ αυτήν όπως πρέπει, με δοξολογία και ευχαριστία, γι’ αυτό και η αχαριστία είναι η μεγαλύτερη αμαρτία ”.

Σε άλλο σημείο τόνισε: “Η μετάνοια είναι η οδός της σωτηρίας μας. Βασική προϋπόθεση της μετανοίας είναι η αυτογνωσία, “ἐλθὼν εἰς ἑαυτόν”. Έτσι λοιπόν, η αυτογνωσία είναι το πρώτο στάδιο της μετάνοιας, κατά την οποία γίνεται δουλειά εσωτερική και αγώνας κατά των παθών μας, “ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διά παντός”. Όσο περισσότερο γνωρίζω τον εαυτό μου, τόσο περισσότερο γνωρίζω τα λάθη μου, τα πάθη, την αμαρτία.

Η παραδοχή, είναι το δεύτερο στάδιο της μετανοίας που μας οδηγεί στην ταπεινοφροσύνη. Παραδέχομαι την κατάντια μου και την πτώση μου. Κάνω ταπείνωση και όχι ταπεινολογία. Μεγάλη υπόθεση η υγιής ταπείνωση και όχι η αρρωστημένη ταπεινολογία. Παράδειγμα για την παραδοχή και την υγιή ταπείνωση, η περίπτωση των ψυχικά και νευρικά πασχόντων, οι οποίοι δεν δέχονται ότι είναι άρρωστοι.

Η απόφαση λοιπόν της επιστροφής στην αγκαλιά του Θεού-Πατέρα, είναι η κορυφαία στιγμή της ζωής μας. Πρέπει να είναι συνειδητή και όχι επιπόλαιη, να είναι σταθερή και χωρίς αναβολές και σ’ αυτό βοηθάει το μυστήριο της εξομολογήσεως.

Το τρίτο στάδιο της μετανοίας είναι η τέλεια εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού, “γενηθήτω τὸ θέλημά σου”. Ο άνθρωπος θα πρέπει να αφεθεί ολοκληρωτικά στο

θέλημα και στο σχέδιο του Θεού, γιατί αναμφισβήτητα είναι ο μοναδικό δρόμος σωτηρίας για τον καθένα μας ξεχωριστά. Κανείς άλλος δεν ξέρει καλυτέρα τον εαυτό μας από τον Θεό-Πατέρα”.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος είπε: “Βλέπει κανείς ότι δεν υπάρχει μετάνοια ουσιαστική, γιατί μας λείπει η αυτογνωσία, μας λείπει η ταπείνωση – παραδοχή και μας πλανεύει το θέλημά μας με αναβολή της απόφασης της επιστροφής στην αγάπη του Θεού-Πατέρα. Ας αξιοποιήσουμε και εμείς την πανδημία αυτή του Κορωνιού, ώστε να ζήσουμε την αγάπη του Θεού-Πατέρα και μέσα ακριβώς από το ταξίδι της μετανοίας και από την πορεία της μετάνοιας να βρεθούμε και πάλι στην αγκαλιά Του”.

Εν συνεχεία πραγματοποιήθηκε το καθιερωμένο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” στο οποίο ο Σεβασμιώτατος απάντησε στα ερωτήματα που του υπέβαλαν οι ακροατές.

Η 6η μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε με κατανυκτική αγρυπνία στην οποία λειτουργός και ομιλητής ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Αντώνιος, από την Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Δρυοβούνου Σιατίστης.

Έψαλαν ο Πρωτοψάλτης κ. Αναστάσιος Αχτύπης και ο Λαμπαδάριος κ. Σπυρίδων Περιβολάρης.